

Gravelty Only for Men

221023 Reusel

Met:

Een viertal weken nergens meer op ingeschreven, dus met een langzaam opbouwend herstel durfde ik het wel aan om weer eens een uitdaging aan te gaan.

En dan met nog een "familiair" tintje erbij is dat zeker weel mooi, namelijk de startplaats is Reusel.

Dus de 'stoute schoenen' aangetrokken en ingeschreven à € 39, maar dan krijg je ook wat:

ONLY FOR MEN GRAVEL RIDE

voor alle Mannen van Nederland

en natuurlijk ook vrouwen!

- Toproutes door het Brabantse land voor 85% onverhard
- Only for Men Grupetto Windstopper (t.w.v. € 49)
- Waardecheque € 20 van Only for Men
- Koerscap van Cycleur de Luxe
- Bidon van Cycleur de Luxe
- Eerste biertje (of een ander drankje) na de finish
- After Ride Party mét DJ
- Donatie van € 10 aan het goede doel, **Mannen voor Mannen**
- Kop koffie voor de start
- Cyclon technische support
- Verzorgingspost onderweg inclusief Coffee-to-Go
- Maxim Sportvoedingspakket met Energy Bar en Energy Gel
- Komoot Regiopakket (t.w.v. € 9)

**MANNEN
VOOR
MANNEN**

De start was vastgesteld vanaf 9:30 uur, dus kon ik heerlijk langer blijven liggen en tegelijkertijd met Anja opstaan, die haar zondagse rit naar het SLT bij 't Soesterhoog rond 8:30 – 8:45 uur oppakt.

Samen uit, maar niet samen thuis, want mijn tocht zou - naast het langere reizen - ook meer toertijd vergen. Mijn inschatting was dat ik tussen 17:00-17:30 uur dan weer thuis zou zijn.

Een rustige rit naar Reusel, waar ik meteen al in de stemming kwam na de afslag van de A2 bij Vught. De kleurrijke omgeving langs deze nationale weg maakte me al vrolijk. Ook het 2^e deel van de N65 had ik nooit eerder gereden (wel veel rotondes), zodat ik voordat ik het wist al ter plekke was. Ik moet zeggen, het was ook op de weg nog rustig rond deze tijd, dus de rotondes en stoplichten hadden geen nadelig effect op het doorrijden.

De aanbevolen parkeerplaats was juist aan de andere kant van Reusel, ik zag voldoende plekken om de wagen neer te zetten, maar als brave burger volg ik de adviezen op. Jammer genoeg was er op de aangewezen plek geen plaats meer vrij, ook andere sporten vinden natuurlijk hun doorgang, maar een 200 meter terug had ik al een mooie stek gezien, dus een tikkie terug. Recht tegenover de Karel I sigarenfabriek (is die nog werkzaam?), waar mijn herinnering weer ven werd teruggeleid naar Opa van (juist ja) Reusel. Een kranige, stuurse drukker, die op zijn uitkijkstoel in de kamer (overzicht en middelpunt tussen 2 kamergedeelten en bij de kolenkachel) altijd een grote Karel I in hand of tussen de lippen had. Even een speciaal foto-moment en dan gereedmaken voor de tocht.

Helaas was ik in de voorbereiding onzorgvuldig geweest en had door het al klaarleggen van de kleding vergeten mijn hartslagband om te doen. Te ver terugrijden om alsnog om te doen toch? Dus op ervaring en ademhaling maar de gewenste inspanning zien vast te houden. Een ander dilemma werd ook al snel duidelijk. De achterband was toch verder leeg dan ik had verwacht, dat mekte ik nog niet voor de officiële start, maar wel bij de eerste weg met wortelstronken over het zandpad.

Ook de keitjes die her en der gestrooid waren moest ik zien te ontwijken of gaven even een schrikbeeld van een lekke band, laten we het dan nog niet hebben over de diepere kuilen, waar ik liefst staand om meer het gewicht naar voren te brengen, doorheen klapte en bijna een vierkant achterwiel voelde.

Natuurlijk was dit ook een aanslag op het spierengestel en de daarvoor benodigde ademhaling en hartslag, waardoor het tempo vermoedelijk ook lager lag. Maar op een mooie tocht als deze geen

enkel bezwaar, het was genieten van de omgeving en het wisselende karakter van de fietsroute. Zelfs de garmin kon mij niet echt van het stuk brengen en nadat hij bij de "stenen der zaligheden" (hoe kan het zo zijn) de geest had gegeven - tenminste de route niet meer aangaf - gewoon uiteindelijk een extra rondje erbij en even opnieuw opstarten en weer verder op weg. Was ook een mooi moment om even te reageren op app van Thomas en een fotootje te sturen.

De oh's en ah's bleven vanuit mijn buikgevoel steeds weer opborrelen en het tempo kon soms iets omhoog doordat groepjes mij passeerden en onwillekeurig kon ik dat eigenlijk niet hebben. Dus pas op de plaats op een fotogeniek plekje helpt dan om weer in het gareel te komen.

Bij de pauze zag ik ze dan pas weer terug, heerlijk om wat bij te bietsen en een slok hersteldrank erbij te nemen en ook nog wat uit te wisselen met deze groep en uiteraard de twee vaste bedieners van de NLTourride-pauze plaatsen. Een Barristo voor nog een heerlijk kop koffie en 'en route'. Nog even terug, want natuurlijk was er hier ook een servicewagen en die zou wel een pomp bij zich hebben. Van 1 bar naar 2,5 bar laten oppompen en ja hoor ik kon weer bollen.

Cultuur snuiven langs oude grensposten en -grenspalen tussen Nederland en België.

Het staat me voor de geest hoeveel woorden, zinnen, frasen en hoofdstukken ik nog toe zou kunnen voegen om mijn lyrische gevoel van de tocht weer te geven. Maar ik volsta met het aangeven van adembenemende kleurenpracht van de bossen langs de ellenlange kanalen waarop de terugweg was geleid. Een onderbreking was een afzetting langs het kanaal.

Een MTB-paadje liep er vandaan, dus achter een drietal tourgenoten aan, maar al snel liepen we vast. Zij linksaf verder worstelend, ik rechtsaf naar het kanaal toe.

Een hekje over, en omkijkend zien dat de 3 mij ook gevolgd waren, en dan na 100 meter rechtstreeks een kudde schapen in. Eerst stonden ze nog wat weider verspreid door de bredere grasstrook, maar even verderop werd het weer een pad en stonden ze volgepakt te grazen waardoor ik en de 3 achter mij langzaam en bekwaam om, door en soms bijna over deze kudde heen zo'n 500 meter verder weer bij een hek kwamen en eroverheen normaal fietsend weer verder konden. Als eenling met de juiste bandenspanning kun je gelukkig weer wat afstand nemen en met nog een 15 km te gaan naderden we ook weer de bebouwde wereld en was het rechttoe rechtaan op de finish af.

Al met al een heel mooi beleven!

Het zag er, ondanks de meer opkomende dichtere bewolking, toch aangenaam om mensen op het terras te zien en met handen vol (telltje, 0.0 biertje in blik, boek en folder) een biertje gescoord. Ook nog een burger gekocht (en door te weinig wisselgeld ook nog een snicker meegenomen) en aan een leegstaand tafeltje een mooi plekje met uitzicht op het geheel gevonden. Kort daarop kwam een maatje, die ik onderweg al meerdere malen had gepasseerd (uit Vianen) en hij mij ook op momenten dat ik me liet gaan voor een spectaculaire kleurenfoto, bij me zitten en hebben we nog het een en ander over fietstochten en -boeken uitgewisseld. Hem ook begeleid naar de parkeerplaats, want hij wist de weg terug niet meer en toen nog een foto een stukje terug van de Villa Grappa, je moet er toch een humoristisch einde aan brouwen, en dan de auto in en huiswaarts.

Om 17:15 uur de auto voor de deur en uitzonderlijk tevreden het relaas aan Anja gedaan onder het genot van ditmaal een Westmalle Tripel.